

Fazıl Say
(n. 14 ianuarie 1970 la Ankara)
pianist și compozitor turc

Fazıl Say s-a născut în 1970. Tatăl său, Ahmet Say, a fost autor și muzicolog. Mama sa, Gürgün Say, a fost farmacistă. Bunicul său Fazıl Say, cu care împarte același nume, a fost membru al Spartakusbund. Say a fost un copil-minune, care a fost capabil să facă aritmetică de bază cu numere de 4 cifre la vârsta de doi ani. Tatăl său, după ce a aflat că el cânta melodia "Daha Dün Annemizin" (versiunea turcească a melodiei Ah! vous dirai-je, maman) la un flaut improvizat fără nicio pregătire prealabilă, a apelat la ajutorul lui Ali Kemal Kaya, un oboist și prieten de familie. La vârsta de trei ani, Say

a început să ia lecții de pian sub îndrumarea pianistului Mithat Fenmen.

Say a scris prima sa piesă - o sonată pentru pian - în 1984, la vârsta de paisprezece ani, când era student la Conservatorul din orașul său natal, Ankara. Ea a fost urmată, în această fază timpurie a dezvoltării sale, de mai multe lucrări camerale fără număr de opus, printre care Schwarze Hymnen pentru vioară și pian și un concert pentru chitară. Ulterior, a desemnat ca opus 1 una dintre lucrările pe care le-a interpretat în concertul care i-a adus premiul Young Concert Artists Auditions din New York: Cele patru dansuri ale lui Nasreddin Hodja (1990). Această lucrare prezintă deja, în esență, caracteristicile semnificative ale stilului său personal: o structură de bază rapsodică, de tip fantezie; un ritm variabil, adesea asemănător cu cel al dansului, deși format prin sincopa; un puls continuu și vital; și o bogăție de idei melodice care pot fi adesea regăsite în teme din muzica populară a Turciei și a vecinilor săi. În aceste privințe, Fazıl Say se situează, într-o oarecare măsură, în tradiția unor compozitori precum Béla Bartók, George Enescu și György Ligeti, care, de asemenea, s-au inspirat din bogatul folclor muzical al țărilor lor. El a atras atenția internațională cu piesa pentru pian Black Earth, op. 8 (1997), în care folosește tehnici făcute populare de lucrările pentru pian preparat ale lui John Cage.

După aceasta, Say s-a orientat din ce în ce mai mult către formele orchestrale mari. Inspirându-se din poeziile (și biografiile) scriitorilor Nâzım Hikmet și Metin Altıok, a compus lucrări pentru soliști, cor și orchestră care, mai ales în cazul oratorului Nâzım, Op. 9 (2001), preiau în mod clar tradiția unor compozitori precum Carl Orff. Pe lângă instrumentarul european modern, Say folosește frecvent și deliberat în aceste compoziții și instrumente din Turcia sa

natală, inclusiv tobele kudüm și darbuka și flautul de trestie ney. Acest lucru conferă muzicii o coloratură care o diferențiază de multe creații comparabile din acest gen. În 2007, a stârnit interesul internațional cu Concertul pentru vioară 1001 Nopti în harem, op. 25, care se bazează pe celebrele povești cu același nume, dar care tratează în mod specific soarta a șapte femei dintr-un harem. De la premiera sa mondială, realizată de Patricia Kopatchinskaja, piesa a primit deja alte interpretări în numeroase săli de concert internaționale.

Fazıl Say a înregistrat un alt mare succes cu prima sa simfonie, Simfonia Istanbul op. 28 (2009), creată în 2010, la încheierea rezidenței sale de cinci ani la Konzerthaus Dortmund. Comandată în comun de WDR și Konzerthaus Dortmund în cadrul Ruhr. 2010, lucrarea constituie un tribut vibrant și poetic adus metropolei de pe Bosfor și milioanele de locuitori ai acesteia. În același an a fost compus, printre alte piese, Cvartetul de coarde Divorce, Op. 29, (bazat pe principii atonale), și lucrări comandate, precum Concertul pentru pian Nirvana Burning, Op. 30, pentru Festivalul de la Salzburg și un Concert pentru trompetă pentru Festivalul Mecklenburg-Vorpommern, în premieră pentru Gábor Boldocski

Pentru Sabine Meyer, Say a scris, de asemenea, un Concert pentru clarinet, op. 36 (2011), care se referă la viața și opera poetului persan Omar Khayyam, ca răspuns la o comandă a Festivalului Schleswig-Holstein Musik din 2011, și o Sonată pentru clarinet și pian (op. 42) pentru Festivalul Kissinger Sommer din 2012. Lucrările lui Fazıl Say sunt publicate în întreaga lume de renumita editură muzicală Schott Music din Mainz

În lucrările sale Gezi Park 1,2 și 3 (op. 48, op. 52, op. 54) din 2013/14 a prelucrat muzical reprimarea protestelor din Parcul Gezi din Istanbul.

Versurile cântecului său Insan Insan au fost preluate dintr-un poem vechi de secole scris de poetul Alevi Muhyiddin Abdal. Piesa a fost orchestrată de Say, cu vocea lui Selva Erdener (soprană), Burcu Uyar (soprană de coloratură), Güvenç Dağüstün (bariton) și Cem Adrian ("voce etnică").

Necazuri etnice

În aprilie 2012, Say a fost anchetat de Procuratura din Istanbul pentru declarații făcute pe Twitter, după ce s-a declarat ateu și a redistribuit un mesaj care ironiza concepția islamică despre paradis. Say a anunțat apoi că ia în considerare posibilitatea de a părăsi Turcia pentru a trăi în Japonia, din cauza ascensiunii islamului conservator și a intoleranței crescânde din țara sa de origine.

La 1 iunie 2012, un tribunal din Istanbul l-a pus sub acuzare pe Say pentru infracțiunea de "insultare publică a valorilor religioase adoptate de o parte a națiunii", infracțiune care se pedepsește cu până la 18 luni de închisoare. Potrivit agenției de știri Anatolia, Say a declarat tribunalului din Istanbul că nu a urmărit să insulte pe nimeni, ci doar și-a exprimat neliniștea. Instanța a amânat cauza pentru 18 februarie, după ce a respins cererea avocaților săi de achitare imediată. "Când le-am citit (tweet-urile lui Say), mi s-a frânt inima, m-am simțit dezonorat", a declarat Turan Gümüș, unul dintre cei trei reclamânți, în fața instanței. La 15 aprilie 2013, Say a fost condamnat la 10 luni de închisoare, reduse de la 12 luni pentru bună purtare în instanță. Sentința a fost

suspendată, ceea ce înseamnă că i s-a permis să circule liber, cu condiția să nu repete infracțiunea în următorii cinci ani.

În apel, Curtea Supremă de Apel din Turcia a anulat condamnarea la 26 octombrie 2015, hotărând că postările lui Say pe Twitter se încadrează în limitele libertății de gândire și ale libertății de exprimare.

Deși s-a declarat ateu, în 2018, după ce au apărut fotografii cu el rugându-se la înmormântarea mamei sale, el i-a dezmințit pe cei care l-au numit ateu, spunând: "Mai târziu am auzit că cei care m-au acuzat de necredință s-au dovedit a fi femei plătite și au fost încarcerate".

Recomandăm audiții muzicale online

<https://www.youtube.com/watch?v=gYtybgToH2Q>

https://www.youtube.com/watch?v=8ZtMVdnnm_Q

<https://www.youtube.com/watch?v=zH3ZohGnjcg>

<https://www.youtube.com/watch?v=hYP3po-1hEo>

Traducere AG

SAGA 2023

